

Xisca Aguiló

Pedagoga

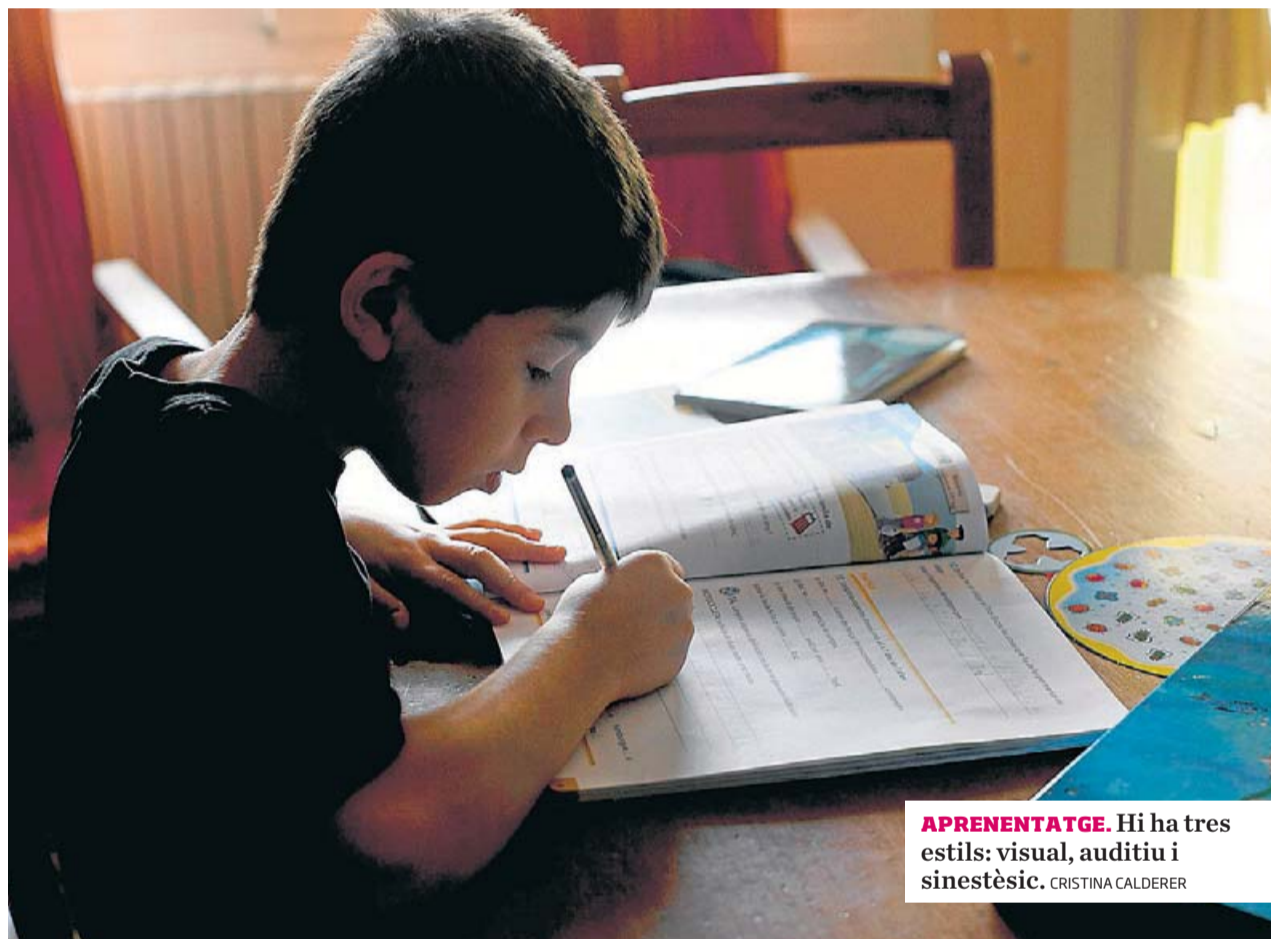
Per què al meu fill li van molt bé unes assignatures i altres no?

No tothom fa servir els mateixos **canals sensitius** a l'hora d'aprendre, per la qual cosa hi ha diferents **estils** d'aprenentatge

Quan una persona es posa a estudiar, el seu aprenentatge es veu afectat per múltiples factors, com la llum, el renou que hi ha, la motivació i el seu propi estil d'aprenentatge... L'aprenentatge es produeix de la següent manera: primer l'individu veu, escolta, sent o toca la nova informació, després l'organitza al seu cervell i amb aquesta informació reflexionam i actuam.

L'estil d'aprenentatge és la manera preferida que cada persona té de captar, recordar o imaginar un contingut determinat. La majoria de nosaltres feim servir més uns canals sensitius que altres i això dona origen a tres estils bàsics d'aprenentatge: visual, auditiu i sinestèsic. Per exemple, si intentam recordar un viatge que hem fet, algunes persones el primer que recordaran són els paisatges (visuals); unes altres, el nom del lloc que hem visitat o la música d'algun músic del carrer o concert al qual hem assistit (auditiu), i d'altres el primer que els vindrà al cap són les sensacions que van experimentar allà, la calor o fred que feia, el cansament, com de bo o de dolent era el menjar... (sinestèsic).

L'aprenentatge visual és el que s'aprèn preferentment a través del contacte visual amb el material educatiu o amb la nova informació. Les persones amb aprenentatge visual (es calcula un 40% de la població en general) atenen a l'aspecte de les coses. Els individus (un 30%) que tendeixen a captar la informació a través de l'oïda són les que tenen un aprenentatge auditiu; se senten còmodes si escolten, els contenen o expliquen la informació.

APRENENTATGE. Hi ha tres estils: visual, auditiu i sinestèsic. CRISTINA CALDERER

Normalment són bons per als idiomes i la música. Quan processam la informació a través de les nostres sensacions i moviments corporals, s'utilitza l'aprenentatge sinestèsic, que és molt comú a l'hora d'aprendre un esport i durant els primers anys d'infantil. Aquestes persones (un 30%) aprenen fent les coses, per això són més lentes, però el que han après és més difícil que se'ls oblidí.

Ens acostumam a atendre la informació que arriba per un canal i a no fer-ho si arriba per un altre. Aquí és on trobam el problema. Durant els primers anys d'escolaritat, a Educació Infantil, s'utilitza majoritàriament un ensenyament multisensorial, que arriba als alumnes pels diferents canals i que afavoreix tots els nins i les nines, inde-

pendentment del seu tipus d'aprenentatge. Encara que en fer el pas a Primària les coses comencen a canviar, la nova informació o els nous conceptes es presenta als alumnes majoritàriament de manera auditiva i visual, i són els alumnes amb predomini visual o auditiu els que tenen més èxit acadèmic. I què passa amb els altres? Que es veuen amb moltes dificultats per continuar els seus estudis en contextos tradicionals. En aquest sentit, l'ideal de l'aprenen-

tatge seria que els mestres utilitzassin per igual els tres canals, cosa molt difícil dins el sistema educatiu tradicional, o la capacitat d'adaptar l'estil propi a la manera en la qual el mestre ens planteja la informació o els nous continguts.

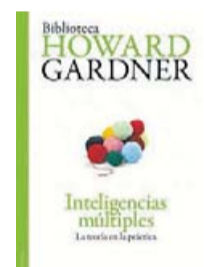
He d'afegir que els tipus d'aprenentatge coincideixen amb les intel·ligències més desenvolupades en cada persona; per exemple, l'auditiu fa servir la intel·ligència musical, que percep, transforma i defi-

neix la música i les seves formes; les persones sinestèsiques utilitzaran la intel·ligència corporal, que tenen les capacitats d'equilibri, flexibilitat, velocitat, coordinació, habilitat per transformar coses amb les seves mans i captar la informació pel tacte, els moviments del cos i els sentits; i les persones amb predomini d'aprenentatge visual faran servir la intel·ligència espacial, ja que tenen la capacitat de percebre imatges externes o internes, transformar-les o modificar-les, i produir o descodificar informació gràfica a través de dibuixos, imatges, 3D...

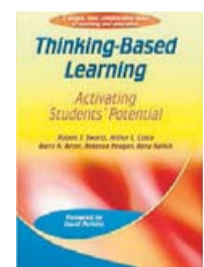
Howard Gardner, creador de la teoria de les intel·ligències múltiples, considera que aquestes intel·ligències són vuit i que tots els humans les posem, en major o

Llibres
imprescindibles

'Inteligencias múltiples. La teoría en la práctica'
Howard Gardner

'ThinkingBased Learning'
R. Swartz

menor mesura; a més a més, defensa que a partir de les fortaleses o la intel·ligència que més domina un alumne es poden arribar a millorar les àrees menys desenvolupades. Aquestes intel·ligències són la musical; la corporal; l'espacial; la lògica, emprada a l'hora de resoldre problemes de lògica i matemàtiques; la lingüística, per manejar les paraules oralment o per escrit de manera efectiva; les intel·ligències interpersonal i intrapersonal: una és la capacitat d'empatitzar amb els altres i l'altra per dirigir la seva pròpia vida i tenir una valoració exacta de si mateix; i la vuitena intel·ligència és la naturalista, la qual capacita per diferenciar, classificar i emprar el medi ambient. ■

Sugeriments:

<http://www.creix.com>
Tallers de tècniques d'estudi, on primer s'avalua el tipus d'aprenentatge de cada infant per després donar-li les eines d'estudi més adients.

<http://tuinnovas.com>
Tuinnovas, projecte realitzat per Javier Bahon, un expert de l'educació, que fa cursos i xerrades, enfocats a altres professionals i a adults.